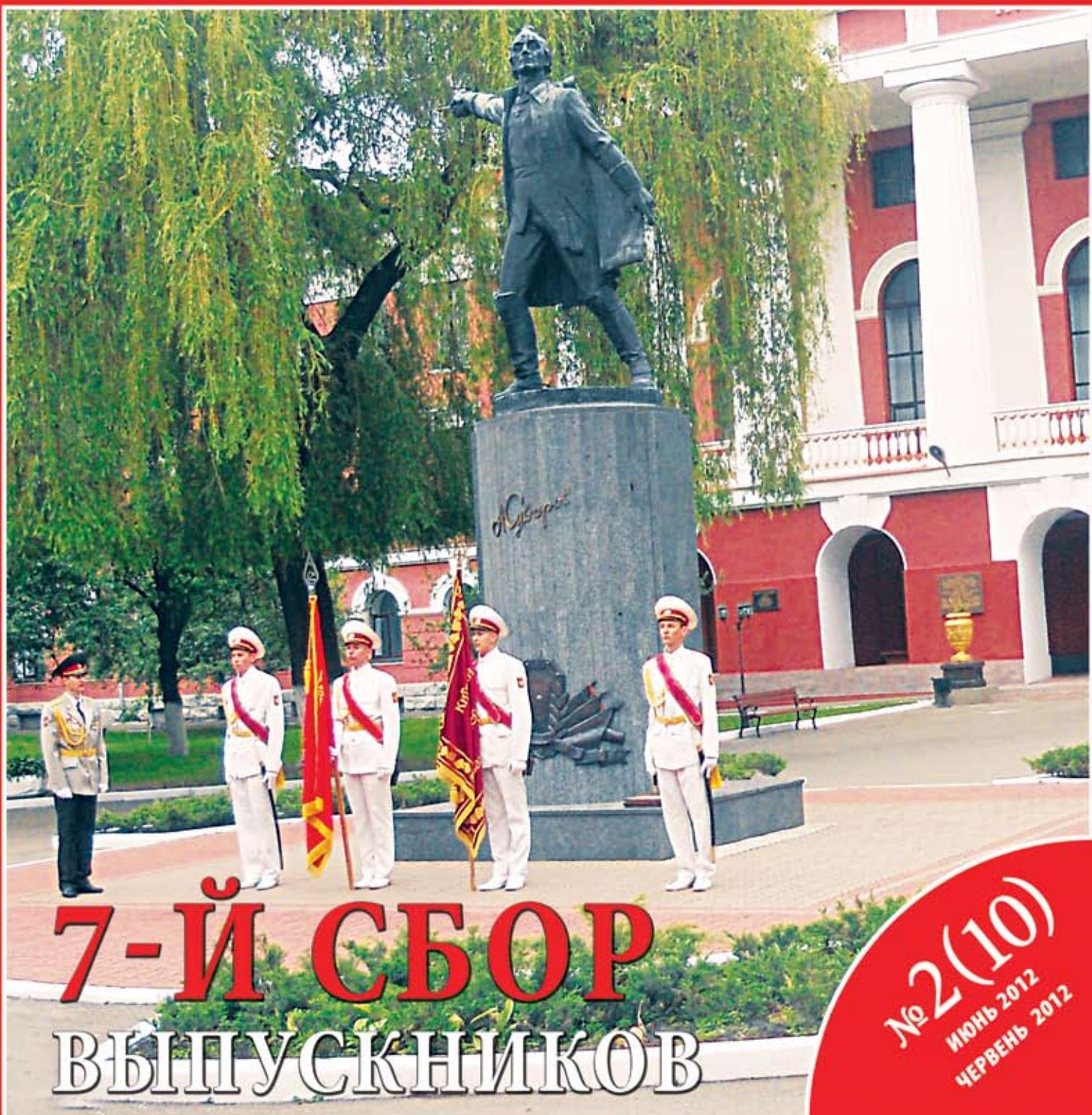

Жадетскій Журналъ

Фонд відродження
КАДЕТСЬКИХ
КОРПУСІВ
в Україні

ЩОКВАРТАЛЬНЕ ВИДАННЯ ДЛЯ КАДЕТСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ
ЕЖЕКАРТАЛЬНОЕ ИЗДАНИЕ ДЛЯ КАДЕТСКИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ

7-Й СБОР
ВЫПУСКНИКОВ

№ 2 (10)
июнь 2012
чесрень 2012

Вітання Президента України випускникам навчальних закладів

Дорогі друзі!

Вітаю вас із урочистою і пам'ятною подією – завершенням навчання.

Розпочинається новий етап у вашому житті, сповнений прагнення реалізувати власні можливості, надії та сподівання. Тож нехай юнацький запал і ентузіазм, упевненість у своїх силах будуть надійною запорукою правильно обраного професійного шляху.

Поряд з вами усі ці роки були найдорожчі люди: батьки та педагоги, які віддали частку своєї душі, навчаючи вас людяності і відповідальності, відкритості й чесності. Висловлюю їм щиру подяку за щоденну працю, за вміння завжди знайти добре слово і мудру пораду, донести до кожного вічні ідеали добра й справедливості.

У цей святковий день бажаю усім вам невичерпного джерела творчої енергії, прекрасних життєвих перспектив та віри у щасливе майбутнє України.

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ

Дорогі друзі!

Всеукраїнська асоціація «Кадетська співдружність» та БО «Фонд відродження кадетських корпусів в Україні» широко вітають випускни-

ків військових ліцеїв та ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою із завершенням навчання та отриманням атестатів про повну загальну освіту.

Тільки з роками до вас прийде усвідомлення значення років, проведених у ліцеї. Саме тут ви зрозумілі значення чоловічої дружби, взаємної підтримки, навчилися долати труднощі, зміцнилися фізично та морально, а найголовніше – навчилися приймати самостійні рішення і нести за них відповідальність.

Сьогодні ви приеднуетесь до багатотисячної армії випускників суворовських училищ

та військових ліцеїв, які самовіддано служать Батьківщині та залишаються вірними їй до останнього поганя. Закликаємо вас наслідувати цей приклад.

Знайте, що кожен, хто носить знак випускника суворовського училища або військового ліцею, незалежно від звань та чинів, підтримає всі ваші добрі наміри. Ми віримо у вас.

Для кожного з вас настає відповідальна мить вибору подальшого життєвого шляху. Нехай доля подарує вам здійснення мрій.

У добру путь!

**Фонд відродження
КАДЕТСЬКИХ
КОРПУСІВ
в Україні**

**Рада асоціації
та наглядова Рада Фонду**

18 СТАВКА НА «КВИТНИК»

Для ствольной артиллерии ключевым условием сохранения своего места на поле боя является повышение точности стрельбы. Поэтому на разработку новых управляемых артиллерийских боеприпасов к уже существующим огневым платформам традиционно возлагаются особые надежды, а требования к высокоточному комплексу артвооружения – ужесточаются.

2 ВИПУСК У ВІЙСЬКОВИХ ЛІЦЕЯХ ТА ЛІЦЕЯХ З ПОСИЛЕНОЮ ВІЙСЬКОВО-ФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ

12 травня у військових ліцеях та ліцеях з посиленою військово-фізичною підготовкою відбулися урочисті випуски.

4 ОСТРОЗЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЛІЦЕЙ-ІНТЕРНАТ З ПОСИЛЕНОЮ ВІЙСЬКОВО-ФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ
Це навчальний заклад для дітей, які мають амбітні плани і надії, сповнені настрою пізнавального романтизму, прагнуть оволодіти системою знань і навичок, та готовутися присвятити своє життя служінню Батьківщині.

6 7-Й СБОР ВЫПУСКНИКОВ
19 мая в стенах Киевского суворовского военного училища – Киевского военного лицея состоялся 7-й Сбор выпускников. На него прибыли выпускники со всей Украины и практически из всех стран бывшего Советского Союза, а так же из Германии, Чехии и Израиля.

8 НЕ СТАРЕЮТ ДУШОЙ ВЕТЕРАНЫ**10** ВОССОЗДАНИЕ СУМСКОГО КАДЕТСКОГО КОРПУСА

В соответствии с Указом Президента Украины от 8 сентября 2011 года на базе Сумского лицея с усиленной военно-физической подготовкой создан Сумской государственный лицей-интернат с усиленной военно-физической подготовкой «Кадетский корпус имени И. Харитоненко».

12 ТРЕТЬЯ СПАРТАКІАДА СЕРЕД ВІЙСЬКОВИХ ЛІЦЕЇВ ТА ЛІЦЕЇВ З ПВФП**14** ЭФФЕКТИВНА ГЕНИЙ-ТЕРАПИЯ ДЛЯ БУДУЩИХ ОФИЦЕРОВ, ИЛИ КАК НАЧАТЬ ПОЛЬЗОВАТЬСЯ ОБРАЗАМИ ГЕРОЕВ В ПОВСЕДНЕВНОЙ ЖИЗНИ

Этот метод по-другому можно назвать Практикой воздействия образами выдающихся личностей. Ее начальные уровни настолько просты, что подвластны даже детям.

20 КАДЕТСКОЕ ТВОРЧЕСТВО**22** «БОГУНЦІ» ПРОЙшли ВИПРОБУВАННЯ «ПОЛЕМ» У 169-МУ НАВЧАЛЬНОМУ ЦЕНТРІ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗСУКРАЇНИ**23** ОБРАЗОВОВИЙ НАЧАЛЬНИК АВАНГАРДА И АРЬЕРГАРДА**24** «ФАНАТИЧЕН В ХРАБРОСТИ И В ПАТРИОТИЗМЕ»

Випуск у військових ліцеях та ліцеях з посиленою військово-фізичною підготовкою

12 травня у військових ліцеях та ліцеях з посиленою військово-фізичною підготовкою відбулися урочисті випуски.

КІЇВ

Зокрема, у Київському військовому ліцеї імені Івана Богуна цей захід проводився вже 64-й раз за всю історію існування навчального закладу.

Як повідомив його начальник – полковник Данило Романенко – 305 ліцейців висловили бажання продовжити навчання у вищих військових навчальних закладах.

– Держава створила для ліцейтів всі умови для навчання, виховання і всебічного розвитку. Свій досвід юнакам передають високодосвідчені та підготовлені вчителі та офіцери-вихovателі, – зазначив він.

Полковник Данило Романенко побажав ліцейстам цінувати кадетську дружбу, вірити в свої сили й ніколи не звертати з обраного шляху. Він також подякував всьому колективу ліцею, батьківському комітету та всім небайдужим за наполегливу працю щодо виховання справжніх патріотів Батьківщини.

Присутній на церемонії випуску директор Департаменту військової освіти та науки Міністерства оборони України Микола Науменко підкреслив, що Київський військовий ліцей імені Івана Богуна сьогодні посідає важливе місце в системі військової освіти. За його словами, колишні «богунці» сьогодні – в авангарді офіцерського корпусу.

Від імені асоціації «Кадетська співдружність» та Фонду відродження кадетських корпусів в Україні випускників 2012 року привітав Президент асоціації Віктор Яцина. Він закликав випускників наслідувати приклад своїх попередників – вірно служити своїй Батьківщині.

СЕВАСТОПОЛЬ

Урочиста церемонія випуску ліцейтів набору 2010 року відбулася у Військово-морському ліцеї, що у Севастополі. Атестати про закінчення навчального закладу та нагрудні знаки отримали 46 випускників.

Ліцейтів, їхніх командирів, викладачів і батьків привітали члени Військової ради Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України на чолі з тимчасово виконуючим обов'язки командувача українського флоту віце-адміралом Юрієм Іл'їним, представники місцевих органів влади, духовенства та громадськості.

– Приємно відзначити, що переважна більшість випускників ліцею виявили бажання продовжити навчання в Академії ВМС імені П. С. Нахімова. Після навчання у видовому вищому військовому навчальному закладі ми чекаємо вас на флоті, шановні випускники! – заявив віце-адмірал Юрій Іл'їн під час привітального слова.

Тимчасово виконуючий обов'язки командувача ВМС ЗС України вручив золоту медаль, атестат про закінчення навчального закладу та нагрудний знак ліцеїста випускнику Владиславу Романову, а ліцеїсту Антону Хожило – почесну грамоту за закінчення навчального закладу з відзнакою.

Після урочистого вручення усім випускникам атестатів про закінчення навчального закладу та нагрудних знаків відбулася хвилююча церемонія прощання ліцеїстів з пропортом Військово-морського ліцею. «Родзинкою» церемонії стало виконання вальсу безпосередньо на плацу ліцею: випускники запросили на танок жінок-викладачів.

За словами начальника Військово-морського ліцею капітана 1-го ранту Ігоря Колежнюка, цей випуск є другим в історії ліцею.

– Торік із 45 випускників ліцею 32 вступили до вищих військових навчальних закладів. Цього року стати курсантами і в майбутньому – офіцерами Збройних Сил України вирішили абсолютно усі наші випускники, – підкреслив він.

КОРОПЕЦЬ

Другий випуск кадетів відбувся і у ліцеї-інтернаті з посиленою військово-фізичною підготовкою, що у Коропці Тернопільської області. Зі стін цього навчального закладу, який було створено лише у 2009 році, випустилися 78 ліцеїстів, з яких 13 - дівчата.

Привітати випускників з їхнім святом, окрім батьків і рідних, прибули представники Тернопільської обласної державної адміністрації, силових структур, інші поважні гості.

– Немає благороднішої місії, ніж захист свого народу й Батьківщини. Пере-конаний, що наші вихованці в майбутньому вірою і правдою служитимуть українському народові, – зазначив під час урочистостей начальник Коропецького обласного ліцею-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою полковник юстиції Василь Процик.

За його словами, три чверті цьогорічних випускників навчально-го закладу вже подали документи на вступ до вищих військових навчальних закладів та ВНЗ інших військових формувань України.

ЧЕРНІГІВ

А у Чернігівському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою церемонія випуску вихованців відбулася вже в сімнадцяті. Усього документи про здобуття повної середньої освіти отримали 156 ліцеїстів. Четверо з них закінчили ліцеї із золотою медаллю.

Привітати випускників зі знаменною подією в житті прибуло чимало гостей. Зокрема, тимчасово виконуючий обов'язки начальника Чернігівського гарнізону полковник Ігор Шпак подякував командирам і викладачам ліцею за належне виховання майбутніх захисників Вітчизни. А випускникам офіцер побажав продовжити розпочату у стінах ліцею військову кар'єру – вступити до військових вишів та стати офіцерами Збройних Сил України.

Краші офіцери-вихователі та кадети отримали відзнаки, подяки та похвальні грамоти. В своєму чергуванні, на знак вдячності наставникам, викладачам і батькам ліцеїсті виконали кілька пісенних композицій.

За доброю традицією, урочистості продовжилися ритуалом прощання з пропорцем: пролунав останній дзвоник, після чого відбулося вручення випускникам рушника з короваєм, як символу дороги в широкий світ.

На завершення свята ліцеїсти востаннє пройшли урочистим маршем перед командуванням ліцею, своїми вихователями, батьками та гостями свята.

**БАЖАЄМО ВИПУСКНИКАМ ВІЙСЬКОВИХ ЛІЦЕЇВ ТА ЛІЦЕЇВ
З ПОСИЛЕНОЮ ВІЙСЬКОВО-ФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ МИРУ,
ЗЛАГОДИ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ВСІХ МРІЙ.**

СУМИ

У Сумському державному ліцеї «Кадетський корпус імені І. Харитоненка» атестати про повну загальну середню освіту отримали 148 юнаків. Всі, хто прибув на свято, не могли не відчути своєї причетності до подій дійсно історичної.

– Вдумайтесь – це перший випуск кадетів після 95-річної перерви. Це справжня перемога історичної справедливості та відродження вікових традицій. Корпус – це візитівка Сумщини, а його випускники не просто освічені та всебічно розвинуті й мужні юнаки, а справжні патріоти України, – відзначив голова Сумської обласної державної адміністрації Юрій Чмирь.

ОСТРОЗЬКИЙ обласний ліцей-інтернат з посиленою військово-фізичною підготовкою

Це навчальний заклад для дітей, які мають амбітні плани і надії, сповнені настрою пізнавального романтизму, прагнуть оволодіти системою знань і навичок, та готуються присвятити своє життя служінню Батьківщині. За підсумками ЗНО ліцей є безумовним лідером серед військових ліцеїв та ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Швидко плине час, і ось уже 10 років на теренах Рівненщини функціонує загальноосвітній навчальний заклад нового типу – Острозький ліцей-інтернат з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Формування військового ліцею на стародавній Острозькій землі – не випадковість. Адже вона здавна славилася своїми військовим діячами, збройними формуваннями, історичними постатями, чудовими людьми, імена і прізвища яких відомі всьому світу. Випускником Острозької академії був видатний гетьман Запорізького козацтва Петро Конашевич-Сагайдачний. В Острозі свого часу квартирував Сузdalський полк, Рильський піхотний полк, у повоєнні часі базувалась школа молод-

ших авіаційних спеціалістів, інженерно-саперний полк.

Розпорядження голови Рівненської обласної державної адміністрації М. П. Сороки від 17 вересня 2001 року поклало початок історії цього навчального закладу. Начальником ліцею було призначено Поліщук Д. В., який при підтримці обласної ради, управління освіти і науки Рівненської облдержадміністрації розпочав активну роботу по створенню матеріально-технічної бази ліцею, вивченю досвіду роботи таких закладів у інших областях. Адже подібного навчального закладу в Рівненській області до цього не існувало. З початку роботи у ліцеї Дем'ян Васильович поставив завдання перед собою і колегами: побудувати роботу так, щоб військовий порядок не був тягарем, а допомагав юнакам, які прийшли до ліцею із різних сімей і шкіл, міст і сіл України, покращити навчання, розвиватися фізично й духовно.

Ліцей було сформовано 25 вересня 2001 року. Проведено якісний набір, і 5 листопада 2001 року 33 ліцеїсти розпочалися планові навчальні заняття на базі НАУ «Острозька академія» та ВПТУ.

Сьогодні ліцей – це сучасний навчальний заклад, у яко-

му створено всі умови для належного рівня військової та фізичної підготовки, сумлінного навчання та відпочинку, відповідну матеріально-технічну базу.

Навчальний план ліцею, затверджений обласним управлінням освіти і науки та узгоджений Департаментом військової освіти та науки Міністерства оборони України, відповідає основним завданням ліцею і вимогам державного компонента середнього загальноосвітнього закладу ІІІ ступеню.

Формування складу навчальних груп проводиться з урахуванням психологічних особливостей ліцеїстів та їх базового освітнього рівня.

Значну увагу заклад приділяє виявленню та розвитку обдарованих та здібних дітей. Ліцеїсти щороку беруть участь у II та III етапах Всеукраїнських учнівських олімпіад, турнірах, конкурсах науково-пошукових робіт Малої Академії Наук.

Острозький ліцей має добре розвинену спортивну базу. Юнаки, які вирішили присвятити своє життя військовій службі, набувають усіх необхідних знань, загартовуються фізично та морально. Значна увага в навчальному закладі приділяється фізичній підготовці. Кожного ранку проводиться ранкова зарядка. Уроки фізичної культури, спортивно-масова робота, які проходять у сучасному спортивному комплексі, дають змогу щодня займатися спортом, покращувати результати, кріпити здоров'я. Тут вихованці ліцею отримують перші уроки мужності і хоробрості. Вони беруть активну участь у спортивних змаганнях не лише міста та області, але й у Всеукраїнських.

Позитивно на ефективність та дієвість навчально-виховного процесу впливає участь вихованців у комплексній програмі військово-патріотичного виховання і військово-професійної орієнтації ліцеїстів. Вони постійно беруть участь у всіх військово-патріотичних заходах, які проводяться у місті й області. Ліцеїсти брали участь у Міжнародному конкурсі Aliante-2004, переможці відвідали військову базу НАТО в Чехії. На запрошення Міністерства оборони Литви наші вихованці взяли участь у літньому молодіжному таборі Литовської спілки стрільців в 2009 році. Були присутні на широкомасштабних військових навчаннях 30-ої окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу на Рівненському загальній військовому полігоні. Влітку 2011 року побували у м. Ольштин (Польща) на урочистостях, присвячених 601 річниці Грюнвальдської битви. У ліцей успішно діє «Школа молодших командирів», де проводять практичні та теоретичні заняття з молодшими командирами, що поліпшує їх діяльність в управлінні особовим складом під час занять та в повсякденний час, підвищує якість навчання, дисципліну та внутрішній порядок. Заняття з предмету «Захист Вітчизни» проводяться згідно з програмою для військових ліцеїв та ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою. Після завершення програми в літньому польовому таборі плануються і проводяться практичні заняття з предметів військової підготовки, які закінчуються «тактичною грою» та виїздом на практичні стрільби з АК на стрільбище військового полігону.

Важливим фактором впливу на розвиток особистості та кож є залучення вихованців ліцею до різноманітних видів діяльності ліцею. Таким чином заступники командирів зводів, командири відділень, віце-сержанти, ліцеїсти здобувають аналітичні, конструктивні, організаторські вміння

і навички, вчаться відповідальності та самостійності в прийнятті та виконанні рішень.

Разом з тим, у ліцеї не тільки навчають, але й виховують. Тут вчать жити в колективі, обслуговувати себе, планувати та організовувати свою роботу, бути відповідальним, любити книгу та працю. Високий рівень підготовки-майбутніх захисників Батьківщини забезпечують досвідчені офіцер-вихователі. Особливість виховання у ліцеї – це виховання творчістю (заняття духового оркестру, драматичного, вокального гуртка та інших).

Десятирічна діяльність навчального закладу сповнена традицій та найрізноманітніших свят. Весело та урочисто у ліцеї відзначають День вчителя, інавгурацію ліцеїстів, свято першого та останнього дзвоника, день Збройних сил, свято творчої обдарованості, День святого Валентина, Різдво...

Особливу увагу педагогічний колектив приділяє формуванню у ліцеїстів імунітету до негативних впливів соціального оточення, досягнення сталої відповідальної поведінки. Виховною та психологічною службами впродовж року проводяться тренінгові вправи, спрямовані на розвиток самоповаги та поваги до іншої людини, встановлення дружніх стосунків, підвищення рівня групової згуртованості. У ліцеї діє учнівське самоврядування.

У ліцеї склався висококваліфікований колектив офіцерів-вихователів та вчителів, які мають великий досвід навчання та виховання ліцеїстів. В ліцеї працює 24 педагогічних працівника, з них 9 учителів вищої категорії, 5 учителів мають звання «старший учитель», 2 учителям присвоєно першу кваліфікаційну категорію, двоє вчителів є «Відмінниками освіти України».

Важливим є те, ліцей стає другою домівкою для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, які вирішили пов'язати своє життя з військовою справою. Тут навчаються також діти з багатодітних сімей, сімей, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, військовослужбовців, які загинули при виконанні службових обов'язків.

За час існування життя ліцею та його вихованців збагатилося цікавими зустрічами, подіями. Ліцеїсти зустрічалися з Президентом України Л. Д. Кучмою в 2001 році, прем'єр міністром України В. Ф. Януковичем в 2004 році, Міністром оборони України Є. Марчуком у 2004 р. Зустрічалися з Патріархом Київським і всієї Руси-України, Предстоятелем Української Православної Церкви Київського Патріархату

АДМІНІСТРАЦІЯ ЛІЦЕЮ:

Начальник ліцею –

Поліщук Дем'ян Васильович;

заступник з НР –

Семенюк Надія Іванівна;

заступник з ВР –

Матласевич Тетяна Сергіївна;

начальники курсів –

підполковник Пристуpa Ігор Кузьмович,

підполковник Тимощук Ігор Анатолійович

Філаретом у 2005 році. У 2006 році до ліцею завітав міністр освіти України Є. Ніколаєнко. Також відбулися зустрічі з Президентом України В. А. Ющенком в 2007 та 2008 роках, головою Верховної Ради України А. Яценюком в 2008 році, прем'єр-міністром України Ю. Тимошенко в 2009 році. Цікавою була зустріч з Президентом України В. Ф. Януковичем в м. Клевані у 2011 році.

Гордістю Острозького військового ліцею, як і будь-якого іншого навчального закладу, є його випускники. За 10 років у ліцеї пройшли навчання 669 ліцеїстів. Навчальний заклад здійснив 9 випусків. 255 випускників стали курсантами військових навчальних закладів, 218 – курсантами навчальних закладів силових структур, 196 – студентами цивільних вузів. Колишні ліцеїсти продовжують навчання у Житомирському військовому

інституті радіоелектроніки ім. С. П. Корольова, Львівській академії сухопутних військ, Національній юридичній академії ім. Ярослава Мудрого, Військовому інституті телекомунікації і інформації НТУ України «КПІ», Київському національному університеті МВС, Харківському військовому університеті Повітряних Сил, Київському Національному авіаційному університеті, Національній академії Державної прикордонної служби, Черкаському інституті пожежної безпеки ім. Героїв Чорнобиля, Академії Служби Безпеки України, Національній академії Державної податкової служби та інших.

Наші вихованці впевнено йдуть життєвим шляхом, демонструючи при цьому почуття власної впевненості, сили, гідності й честі. Ми з радістю і гордістю сприймаємо повідомлення про їхні успіхи у навчанні й службі. Такі результати радують і підтверджують, що творчий та наполегливий колектив військового ліцею на правильному шляху й надалі здатний удосконалювати систему навчання, виховання і військово-професійну орієнтацію молодого покоління.

У новий навчальний рік колектив Острозького ліцею вступає з оптимізмом, впевненістю й високою відповідальністю за формування особистості майбутніх захисників Батьківщини. Немає сумніву, що з кожним роком, кожним семестром ми набуваємо дедалі більше досвіду, бачимо нові, кращі результати своєї праці. Є впевненість, що творча праця усього колективу, щедрість душі, терпіння і любов, вимогливість і людська доброта будуть і надалі надійним засобом навчання і виховання наших ліцеїстів, яким будувати її захищати Україну. ■■■

7-й Сбор выпускников

19 мая в стенах Киевского суворовского военного училища – Киевского военного лицея состоялся 7-й Сбор выпускников. На него прибыли выпускники со всей Украины и практически из всех стран бывшего Советского Союза, а также из Германии, Чехии и Израиля.

Сбор состоялся, несмотря ни на какие препятствия: перенос даты в связи с проведением в Киеве Евро-2012 и даже перекрытие движения возле Альматер в день Сбора в связи проведением показательных заездов Формулы-1. На сбор прибыло более 200 выпускников Киевского суворовского военного училища, Киевского военного лицея и других суворовских училищ. Наиболее организованно собрались выпускники 1969, 1972, 1982, 1987 и 1992 годов. Очень трогательно было наблюдать картины, когда немолодые люди пристально взглядывались друг в друга, а узнав, кто перед ними, бросались в объятия.

Сбор начался с построения возле памятника А. В. Суворову. С трепетом и волнением были встречены Знамена Киевского суворовского военного училища, Киевского военного лицея и возложены цветы к подножью памятника.

За активное участие в возрождении

лучших традиций кадетских корпусов и суворовских училищ, содействие в реализации проектов ассоциации Петрук В., Шкарлат А., Марченко А., Кундыревич А., Смушков Е. награждены Грамотой Всеукраинской Ассоциации «Кадетское содружество» и БО «Фонд возрождения кадетских корпусов в Украине». Затем все выпускники прошли торжественным маршем, отдавая воинскую честь А. В. Суворову. «Парад» принимали первосуворовцы Киевского суворовского училища. Как признавались многие выпускники после прохождения, когда последовала команда «и-раз» – в душе что-то «встрепенулось» и им снова стало по 17-ть.

После группового фото со Знаменем состоялось собрание участников Сбора в клубе. Минутой молчания они почтили память выпускников, офицеров, преподавателей, рабочих и служащих, которые ушли из жизни. Видеоролик выпускника 1969г. генерал-майора Мокренец Сергея «Раз, два, маршируют мальчики...», показанный в начале собрания, никого не оставил равнодушным, и на глазах у многих показались скучные мужские слезы.

С приветственным словом к участникам сбора обратился Президент Всеукраинской Ассоциации «Кадетское содружество» Виктор Яцына. Он отметил, что Ассоциация приложила все усилия для того, чтобы Сбор состоялся. Он также рассказал о деятельности ассоциации в деле сохранения лучших традиций кадетских корпусов и суворовских училищ, а также содействии в развитии системы кадетского воспитания и образования в Украине. Свое видение воссоздания системы подготовки юношества к государственной службе как военного, так и гражданского направлений были выражены в фильме «Надежда» (его можно посмотреть на сайте Ассоциации

www.caedt.org.ua). Люди, прошедшие суворовскую школу, по достоинству оценили фильм – аплодисментами.

Участников Сбора приветствовал начальник Киевского военного лицея полковник Романенко Данила Владимирович. Он рассказал о большой работе, которая была проведена за прошедший год по совершенствованию учебно-материальной базы лицея.

Преподаватель КВЛ, член Ассоциации Потькарова Ольга Михайловна передала привет от ветерана кадетского движения Финансовой Веры Николаевны, рассказала выпускникам о выходе в свет её новой книги «Мы этой памяти верны» и поблагодарила их за содействие в ее создании.

По поручению Первосуворовцев Гайдай Владимир поздравил всех собравшихся с праздником Встречи.

В завершение сбора у памятника «Кадетам, суворовцам, военным лицеистам, погибшим на поле брани, умершим от ран и болезней и отдавшим душу свою за Веру и Отечество» состоялся молебен в память тех, кого уже нет в живых и во здравие собравшихся. Молебен отслужил выпускник Киевского СВУ 1982 года отец Вячеслав Липатов. После молебна встречи продолжились в неформальной обстановке, по планам координаторов выпускников.

26 мая собрались выпускники 1962 года, которые не смогли изменить ранее намеченную дату проведения Сбора. Так как в это время в училище проводилось независимое тестирование, в здание они пройти не смогли, но возложили цветы к памятнику А. Суворову, а после окончания тестирования прошли по коридорам, в которых многие из них не были 50 лет.

Некоторые выпускники перенесли свой Сбор на август месяц. В целом 7-й Сбор состоялся, но был только разнесен по времени.

Все это еще раз подтверждает аксиому: дружба и товарищество, заложенные в юные годы, с годами не увядают. ■■■

Не стареют душой ветераны

Начиная с 1943 года, с чугуевских времен, в КСВУ-КВЛ сложилась добрая традиция – сплоченность офицеров, преподавателей, работников различных служб в общем деле воспитания и обучения юношей.

Сходом на пенсию ветераны не прощались с родным домом: приходили на торжественные собрания, на каникулах вместе с воспитанниками совершали поездки-экскурсии в Брест, Москву, Минск, Канев, Ленинград и т.д., помогали друг другу в трудных ситуациях. Бывшие сотрудники активно не хотели быть «за бортом жизни» училища. К примеру, активисты электрик А. П. Медун и преподаватель В. Н. Финансова составили списки ветеранов с указанием дат дней рождения, должностей и сроков работы в КСВУ, адресами и телефонами. Так появилась возможность общаться, устраивать встречи и создать свою ветеранскую организацию. И вот уже более 30 лет проводятся традиционные встречи ветеранов. Место и время выбирали замечательное – Гидропарк, День Киева, последнее воскресенье мая, 11 часов. На эти встречи приходят (и приезжают даже из других городов, таких как Москва, Санкт-Петербург) выпускники разных лет. Это живительный глоток молодости, источник силы духа и кадетского братства. Таким образом, ветераны сплотились и остались участниками жизни КСВУ-КВЛ. Особенно активизировалась работа организации с приходом на должность начальника КВЛ генерал-майора Кравчука Л. В. и его заместителя по воспитательной работе полковника Матвийчука Д. Л., ставшего со временем председателем Совета ветеранов и сменившего Н. Д. Купченко.

Ни одно торжественное событие в КВЛ не проходит без участия ветеранов. На уроках Мужества и Памяти бывшие офицеры и преподаватели – полковники Марьяненко И. М., Попов Я. Е., Поздняков В. Л., Почекуев П. П., старшины Рубан Н. Д., Хижун А. В., учителя Елина М. И., Ковалева Е. Ф. – рассказывают лицеистам о великих исторических событиях, свидетелями

Финансова В. Н., Потъкалова О. М., Матвийчук Д. Л.

которых они были, лучших традициях Суворовского училища. Молодежь должна знать прошлое. Любовь к родной земле, стране, общая культура, самодисциплина, прочные знания, физическая закалка и, конечно, идущий через века наказ: «Беречь честь смолоду» – вот основы, которые формируют будущих защитников и созидателей Державы.

Ветераны приняли активное участие в создании новой комнаты Бойевой славы КСВУ-КВЛ при материальной поддержке А. Б. Кибардина (КвСВУ-68). Стали ветеранами и те, кто создавал комнату-музей Т. Г. Шевченко. Они являются духовным и культурным центром лицея. Их активно посещают высокие гости нашего учебного заведения, преподаватели столицы и, конечно, киевские школьники, которые с интересом слушают познавательные рассказы от ветерана О. М. Потъкаловой.

В музее КСВУ-КВЛ хранятся стенды и десятки фото- и литературных альбомов, созданных ветеранами и выпускниками. В жизни пенсионеров большое место занимает творчество. На страницах периодической печати Киева и Москвы часто публикуются очерки, воспоминания, стихи наших ветеранов и выпускников: Д. Л. Матвийчука, В. И. Гура, А. В. Деревянко, В. В. Ковалева, А. П. Спесивцева, любимого суворовского поэта В. А. Горобца и других, книги генерала Кауркина И.

И., Елиной М. И., Яцыны В. И., Чепового В. В.

Ветеранами КСВУ-КВЛ В. Н. Финансовой, О. М. Потъкаловой, их сыном и внуком А. Рогачем, выпускником 2001 г., под руководством главных редакторов генерал-майора Кравчука Л. В. и полковника Матвийчука Д. Л. написаны своеобразные эпopeи о Суворовском училище, Военном лицее, об их людях, истории кадетского движения, участии воспитанников, их отцах и дедах, участвовавших в Великой Отечественной войне – книги «Кадетское братство», «Этот день мы приближали», «Мы этой памяти верны».

Создание первой из них – «Кадетское братство» – явилось объединяющим духовным и материальным фактором для рождения Ассоциации выпускников КСВУ и КВЛ – «Кадетское содружество». Книга стала фундаментом этого Союза, воплощающего в жизнь замечательные планы и дела, прежде всего по развитию кадетского образования и укреплению суворовско-лицейских рядов.

Ветераны КСВУ-КВЛ чувствуют свое единство и постоянную заботу о себе: получают поздравительные открытки с теплыми словами от председателя Совета Д. Л. Матвийчука и нынешних лицеистов. Все это, по примеру прошлых лет, организовал заместитель начальника по воспитательной работе подполковник С. Н. Мотыка. Ветераны желанные гости в лицее, куда их при-

глашает, радушно встречая, начальник КВЛ полковник Романенко Д. В. Дорогих гостей всегда – по традиции – фотографируют и угощают праздничным обедом, дарят им цветы.

Очень важным для лицея есть сотрудничество Совета ветеранов, БО «Кадет плюс», Ассоциации выпускников КСВУ и КВЛ «Кадетское содружество» и командования КВЛ им. И. Богуна в решении насущных проблем.

Участники Великой Отечественной войны периодически получают деньги, присланные из Германии: бывший немецкий офицер, прошедший с фашистскими войсками всю Украину, искупая свою вину за участие в агрессии, присыпал материальную помощь. После его смерти добре дело продолжил его сын Герхард Кайзер. Какой яркий пример переосмыслиния истории и примирения!

Совет ветеранов постоянно поддерживает стареющих и одиноких пенсионеров Уманскую О. М., Максименко М. М., Крамаренко И. И., Уварову Е. Н. и др. Проводятся посещения на дому. Особенno активны в этом благородном деле З. С. Лузанова, В. Н. Малышев, А. В. Хижун, О. М. Потькалов, А. Ф. Цыбульский.

К сожалению, время неумолимо и ветеранов становится все меньше. Не все по состоянию здоровью могут проводить друзей в последний путь, но Совет ветеранов и лично его председатель Д. Л. Матвийчук, его заместитель А. В. Хижун всегда организуют их уход с возложением венков. На поминальных церемониях звучат теплые слова и отрывки из книги «Кадетское братство», посвященные ушедшим. Так было и во время недавних похорон ветерана КСВУ с 1943 года Владимира Моисеевича Фарбера. Совет ветеранов взял на себя все хлопоты по организации похорон одинокого ветерана и установке памятника.

Из трехсот ветеранов, числившихся в списках с 70-х годов и так много сделавших для родного училища-лицея, многих уже нет. Но в наших рядах большой резерв «молодых» пенсионеров. Среди них суворовцы, командир 2 роты Веретёнкин В. В., командир 1 роты Агеев А. И. командиры рот Семенченко О. А., Погорелов С. С., Панасевич В. М., Ижик С. Н. и другие. Уверены, что они достойно продолжат эстафету славных традиций и добрых дел ветеранов КСВУ-КВЛ.

В. Финансова, О. Потькарова

Встреча ветеранов

27 мая при содействии Всеукраинской ассоциации «Кадетское содружество» и Киевского военного лицея имени Ивана Богуна в киевском Гидропарке состоялась традиционная встреча ветеранов Киевского суворовского военного училища – Киевского военного лицея.

Кожалению, все меньше и меньше ветеранов может приходить на эти встречи. В этом году собралось всего 48 человек. Невзирая на возраст и болезни они стремятся на встречу – встречу с молодостью, с друзьями, с которыми создавали историю Харьковского – Киевского суворовского военного училища и вывели его в число ведущих училищ бывшего Советского Союза, а с обретением Украиной независимости – создавали Киевский военный лицей на базе КСВУ. Ветераны, как создатели и носители традиций суворовских училищ, не могут быть в стороне и стремятся передать свои знания и опыт новому поколению, а также быть причастными к воспитанию молодых лидеров Украины.

Собравшихся приветствовал Председатель Совета ветеранов Матвийчук Д. Л. Ветераны минутой молчания почтили тех, кто ушел из жизни после предыдущей встречи. «Не унывать, не сдаваться» – девиз ветеранов. Подведя итоги сделанного, они наметили планы на будущее, учитывая то, что следующий год – год 70-летия родного училища. Изданье книги «Мы этой памяти верны», подготовленной ветеранами Киевского СВУ Финансовой В. Н. и Потькаевой О.М. на основании воспоминаний выпускников и ветеранов училища-лицея, – лучшее подтверждение девиза ветеранов.

Пожелаем ветеранам здоровья, оптимизма, терпения и всех земных благ. ■■■

Воссоздание Сумского кадетского корпуса

В соответствии с Указом Президента Украины от 8 сентября 2011 года на базе Сумского лицея с усиленной военно-физической подготовкой создан Сумской государственный лицей-интернат с усиленной военно-физической подготовкой «Кадетский корпус имени И. Харитоненко».

Его открытие положило начало действительному возрождению проверенной столетиями системы кадетского образования и воспитания.

Сумской лицей «Кадетский корпус имени И. Харитоненко» открыт в исторических стенах Сумского кадетского корпуса. Воплощаются в реальность чаяния кадет, рассеянных по лицу земли или расстрелянных – «воссоздание Сумского кадетского корпуса». В здание, где, по преданиям, спрятаны знаменные гвозди Знамени Сумского кадетского корпуса, возвращаются кадеты – теперь уже Сумского лицея «Кадетский корпус имени

И. Харитоненко». Кажется, что намоленные стены корпуса способствуют этому.

Руководство лицея и области поставили своей целью возродить, прежде всего, духовно-нравственные основы воспитания настоящих патриотов Отечества, переданных ему до «последнего издохания». И делается для этого все. Духовность и нравственность – вот те ценности, которые должны послужить фундаментом для этого.

Воссоздание совпадает со знаменательными датами в жизни корпуса. Так, в этом году исполняется 110 лет со дня торжественного открытия корпуса и 190 лет со дня рождения его основателя Ивана Герасимовича Харитоненко. Все это знаменательно и знаково.

С целью воссоздания корпуса в его историческом облике и подготовке к празднованию юбилейных дат распоряжением Главы Сумской областной государственной администрации ЧМЫРЯ Ю. П. создан организацион-

Начальник Сумского государственного лицея-интерната с усиленной военно-физической подготовкой «Кадетский корпус имени И. Харитоненко» Юрий Свидлов, заместитель главы Сумской ОГА Игорь Яговдик, заместитель председателя Совета Всеукраинской ассоциации «Кадетское содружество», соучредитель Фонда возрождения кадетских корпусов в Украине Роман Сazonov

ный комитет под его руководством.

Заместителями председателя организационного комитета назначены:

ЯГОВДИК Игорь Александрович – заместитель главы Сумской ОГА; **САЗОНОВ Роман Юрьевич** – заместитель председателя Совета Всеукраинской ассоциации «Кадетское содружество», соучредитель Фонда возрождения кадетских корпусов в Украине;

СВИДЛОВ Юрий Иванович – начальник Сумского государственного лицея-интерната с усиленной военно-физической подготовкой «Кадетский корпус имени И. Харитоненко»;

РУДИЧЕНКО Александр Иванович – вице-президент международного благотворительного фонда «Возвращение».

Секретарем организационного комитета назначен **ПЕТРЕНКО Роман Петрович**.

23 мая состоялось заседание оргкомитета, на котором был утвержден план подготовки к проведению торжественных мероприятий, а также рассмотрены вопросы финансового и материально-технического обеспечения ремонтно-восстановительных работ.

Члены организационного комитета ознакомились с выполненными работами по подготовке к воссозданию домовой Иоанна Богослова церкви корпуса.

ВОССТАНОВЛЕНИЕ ДОМОВОЙ ИОАННА БОГОСЛОВА ЦЕРКВИ КОРПУСА

Одним из ключевых элементов воссоздания Сумского кадетского корпуса является восстановление домовой Церкви корпуса. Оно производится за счет добровольных пожертвований граждан, неравнодушных к возрождению духовности и нравственности. Разрушать легко, восстанавливать тяжело. Но нет задач, которые были бы не по плечу кадетам и людям, для которых небезразлично воссоздание Веры, Патриотизма и Надежды. Наша надежда – это юноши, которые воспитываются в корпусе в духе истинных ценностей. А для этого должны быть созданы все условия.

Областная государственная администрация выделила средства для ремонта основных помещений. Но для

полного воссоздания Сумского кадетского корпуса в его историческом виде средств недостаточно. Только для выполнения работ по ремонту помещений Церкви и восстановления ее внутреннего убранства необходимы средства в сумме около 800 тысяч гривен.

Поэтому и было принято решение обратиться ко всем неравнодушным оказать содействие в воссоздании корпуса в его государственном значении.

Имена благотворителей будут навечно занесены для поминовения перед престолом Божиим в домовой Иоанна Богослова церкви корпуса.

Для освещения хода восстановительных работ создан сайт www.smkk.ho.ua

Третя Спартакіада серед військових ліцеїв та ліцеїв з ПВФП

З 22 по 25 травня на базі Волинського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою (м. Луцьк) відбулась III Всеукраїнська Спартакіада серед військових ліцеїв та ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Усього в Спартакіаді взяли участь команди з п'ятнадцяти навчальних закладів: Київського військового ліцею ім. І. Богуна, Севастопольського військово-морського ліцею, Волинського, Запорізького, Кам'янець-Подільського, Кременчуцького, Криворізького, Кримського, Луганського, Мукачівського, Одеського, Острозького, Прикарпатського, Тернопільського, Сумського ліцеїв з посиленою військово-

фізичною підготовкою.

На жаль, з різних причин у цьому році до Луцька не змогли приїхати команди з Харківського, Донецького, Чернігівського та Львівського ліцеїв.

Програма Спартакіади складалась з 8 видів змагань: біг на дистанцію 100 м та 1000 м, стрільба з пневматичною зброєю, перетягування канату, підтягування на високій перекладині, подолання смуги перешкод, кидання гранати, стройова підготовка.

Окрім змагань, ліцеїсти мали й культурну програму. У Волинському академічному драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка вони переглянули виставу «Лісова пісня» за твором Лесі Українки, а також ознайомилися з історичними та культурними пам'ятками Луцька: відвідали Волинський краєзнавчий музей та замок Любарта – «візитівку» старовинного міста.

За результатами Спартакіади перше місце виборола команда господарів змагань – Волинського ліцею з ПВФП. Друге місце посіла команда Прикарпатського військово-спортивного ліцею-інтернату. Трете місце – команда Севастопольського військово-морського ліцею.

Переможцям вручили кубки, грамоти та цінні подарунки – магнітоли.

Крім того, команда Волинського ліцею отримала перехідний Кубок Всеукраїнської асоціації «Кадетська співдружність» та Фонду відродження

кадетських корпусів в Україні, який вручив член Ради «Кадетської співдружності», співзасновник Фонду Роман Солодкий.

Після церемонії закриття Спартакіади на ліцеїстів-учасників змагань чекав сюрприз – показовий виступ спортсменів з Федерації Комбат Дзю-Дзюцу України (бойового джіу-джитсу) під керівництвом Владислава Шипинського, які продемонстрували прийоми самозахисту. Ліцеїсти уважно й з цікавістю спостерігали за майстерним виступом киян.

Перед від'ездом гостей змагань ми поцікалися думкою про змагання в учасників та керівництва Спартакіади.

«До цих змагань ми готовувалися дуже ретельно. Ми прагнули стати переможцями та досягли цього. Я пишаюся нашим ліцеєм і вдячний нашему начальнику, Павлу Зиновійовичу Босняку та викладачам за те, що вони виховують нас і роблять з нас майбутніх офіцерів», – сказав капітан команди Волинського ліцею Микола Нехін.

Начальник Волинського ліцею з ПВФП, полковник Павло Босняк зазначив: «В цілому я задоволений результатами Спартакіади. Хоча, як і будь-який керівник, ставив задачу максимальну. Але вважаю, що вихованці з нею справилися. В усіх разі я не можу дорікнути нікому з них, що хтось не стався, не віддавав усі сили для перемоги. І те, що

ліцей виборов перше місце, я вважаю закономірним. Бо й на попередніх змаганнях діти старалися, але посіли п'яте місце.

Взагалі, за останні п'ять років наші діти виграли біля 440 змагань всеукраїнського рівня. У наших учнів добра фізична підготовка. Більше 55 відсотків – це діти з сіл Волинської області. Конкурс при вступі у середньому у нас 2-3 чоловік на місце. Тому усі ліцеїсти прагнуть до навчання та самовдосконалення. Я вважаю, що на Спартакіаді наша команда гідно представила наш край, Волинь. А у нашу перемогу я вірив з самого першого дня змагань».

«Навіть сама назва навчального закладу – ліцей з посиленою військовою та фізичною підготовкою – говорить про те, що цьому питанню тут приділяють увагу практично з ранку і до віdboю. Постійні тренування, постійні заняття спортом – все це гартує вихованців ліцею і спрямовано на подальшу кар'єру молодих людей в українському війську.

Проведення щорічних Спартакіад – це дуже позитивне явище. Тут ми бачимо справжній дух змагання та самовіддачу. Приємно, що переможцями кожного року стають різні команди. Тобто ми бачимо справжній прогрес у зростанні підготовки ліцеїстів. Крім того досягається ще одна, дуже важлива, мета змагань – вихованці з різних ліцеїв тут знайомляться між собою, дізнаються про життя одне одного, і, таким чином, кріпиться дух братерства та взаєморунички. А ці якості є надзвичайно важливі у військовій справі», – зауважив представник Департаменту військової освіти і науки Міністерства оборони України Валерій Заболотний.

«Можу сказати, що результати змагань для нас цілком очікувані – і за рівнем підготовки, і за тими силами, з якими наші учні перейшли до наступного класу. Ми ставили собі завдання потрапити до першої п'ятірки, і ми її виконали. Я повністю задоволений результатами наших хлопців», – відзначив начальник

Запорізького ліцею з ПВФП, полковник Микола Стрельников.

«Як колишній суворовець, я знаю, наскільки важливим для вихованців військових навчальних закладів є проведення таких спортивних змагань та участь у них. Це мобілізує молоду людину до самовіддачі, виховує командний дух. І взагалі, Спартакіада дає можливість ліцеїстам спілкування з такими ж хлопцями, як і вони самі, з різних міст України. Так виникає і скріплюється дружба, братерство, взаєморуничка, почуття ліктя товариша – якості, які були завжди притаманні справжнім офіцерам. І мені було дуже приємно вручати сьогодні переходний кубок команді переможців», – підкреслив член Ради Всеукраїнської асоціації «Кадетської співдружності», співзасновник Фонду, президент ГО «Громадянський Корпус» Роман Солодкий.

Наступну Спартакіаду прийматиме Севастопольський військово-морський ліцей. ■■■

Підсумкова таблиця

Ліцей	Місце на Спартакіаді			Місце за видами змагань на III спартакіаді							
	I	II	III	Стрійова підготовка	Підтягув.	Біг 100м.	Метання гранати	Смуга перешкод	Стрільба	Перетяг. канату	Біг 1000м.
Київський	3-4	4	4	5	4	6	8	3	11	4	6
Севастопольський	7	9	3	1	8	9	7	8	4	5	5
Волинський	3-4	5	1	4	1	1	3	1	1	3	2
Донецький	5-6	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Запорізький	8	1	5	8	11	2	5	2	10	2	8
Кам.-Подільський	-	7	13	14	7	9	9	10	13	5	11
Коропецький	10	10	7	15	12	5	10	5	2	1	3
Кременчуцький	11	11	14	9	6	14	12	15	7	4	14
Криворізький	2	10	8	3	14	3	1	11	15	3	4
Кримський	14	-	10	10	15	8	4	13	6	4	9
Луганський	1	6	12	5	2	12	14	12	12	5	12
Львівський	-	16	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Мукачівський	13	-	15	13	12	12	13	14	14	5	10
Одеський	-	15	14	11	9	9	15	9	2	5	13
Острозький	9	12	9	2	3	15	6	6	9	4	15
Прикарпатський	12	3	2	12	10	4	2	7	5	5	1
Сумський	5-6	2	6	5	5	7	11	4	7	5	7
Харківський	15	14	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Чернігівський	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Эффективная гений-терапия для будущих офицеров, или как начать пользоваться образами героев в повседневной жизни

Этот метод по-другому можно назвать Практикой воздействия образами выдающихся личностей. Ее начальные уровни настолько просты, что подвластны даже детям.

Суть восхитительного обаяния образов имеет некоторое сходство с такими видами воздействия, которые вызывает общение с животными, например, с лошадьми или дельфинами. Мы прикасаемся и, на тонком уровне чувствуя Природу, воспринимаем ее могущественную энергетику через внезапно открывающиеся каналы. Природа же, Вселенная всегда старается демонстрировать нам свою благосклонность, если только мы делаем искренние прикосновения. Тут происходит то же самое. Когда мы прикасаемся к жизни гения, выдающегося человека, неординарной личности, и при этом стараемся проявить чуткость, как в парке, когда застыаем и слышим откровенный шепот листьев, то мы непостижимым образом чувствуем и принимаем ломовую энергетику победителя.

Некоторые ее элементы давно используются в активных формах психологии. Джин Ландрам, автор волниющей книги «Четырнадцать гениев, которые ломали правила», совершенно точно указывает, что «для усвоения самоуверенности существенно важны положительные примеры для подражания». Один из основателей нейролингвистического программирования Ричард Бендлер совершенно уверен в

том, что «искусственная манипуляция мысленными образами в буквальном смысле слова меняет настроение человека». Схожего мнения придерживается еще один из крупнейших мастеров современной психологии Уэйн Дайер, считая, что «прежде чем что-то успешно завершить, мы переживаем это в своем воображении». Таким образом, все эти уважаемые ученые подтверждают сам метод воздействия, не выводя его в отдельное направление целенаправленной работы человека с самим собой. Между тем, опыт гениев открывает путь к устойчивым мотивациям, сосредоточенной работе, смыслу жизни и гармонии.

Когда детям рассказывают о былинных героях – богатыре Илье Муромце, или отважных трехстах спартанцах у Фермопильских ворот, они очарованы шармом великих проявлений человеческого. И, конечно, хотят походить на них, совершать схожие подвиги. Но и взрослые воспринимают героев на своем уровне. Александр Македонский часто думал перед сражениями о Геракле и Ахилле – своих кумирах. «Я прочел о Наполеоне больше, чем кто бы то ни было; я прочел все, что мог, о Леонардо да Винчи и Франклине Рузельте», – утверждал Билл Гейтс. Таких случа-

ев – бесчисленное множество, и все они являются яркими свидетельствами власти живого образа.

Это направленное действие мысли, которая способна материализоваться и, как выпущенная во Вселенную стрела, пробивать панцирь чужого сознания, щит устоявшегося общественного мнения. Один из прозорливых современных аналитиков Энтон Уилсон выдал следующую замечательную формулу: «Будущее существует сначала в Воображении, затем в Воле, и только потом в Реальности».

Итак, если появилась вера в силу собственной мысли, следующий этап – настрой. Следует подумать о непреложном жизненном правиле: все, что оказалось под силу одному человеку, способен сделать и другой. Стать генералом, выиграть сражение, возглавить оборонное ведомство – все это под силу каждому. А также вспомнить один из проверенных принципов: нельзя быть успешным в компании неудачников. Другими словами, можно достичь невообразимого успеха, даже мысленно окружив себя титанами, невозмутимыми победителями прошлого.

Тут, правда, следует сделать две оговорки. Первая – при постановке себе задач желательно не перепутать цели и средства. Например, желание стать генералом или военным министром – это получение средства для какого-то последующего действия. А вот жажда изменить облик армии своей страны

или намерение создать какое-то новое оружие – это, несомненно, цель. Вторая оговорка связана с тем, что необходимо применить качества выдающихся людей к нынешнему социально-историческому контексту. Выходит, что главное в применении гений-терапии – четко определить свою конечную цель. От этого будет зависеть, какой именно ряд образов использовать.

Перенесение опыта прошлого в современный мир состоит в осознанном самовоздействии концентрированным рядом образов с целью развития в себе определенных качеств. В первую очередь, уверенности, воли, креативного мышления (умения порождать новые идеи), способности спокойно воспринимать неудачные попытки, а еще создания раздражителей для ежедневного напряжения, воодушевления, энтузиазма достигать цели. В самом деле, человеку для поддержания устойчивой мотивации движения к цели (да и для поиска адекватного своим амбициям предназначения) и «подпитки» воли необходим определенный уровень тревожности и беспокойства, который, вытесняя неприоритетные задачи из сознания, обеспечит высокую температуру сосредоточенности.

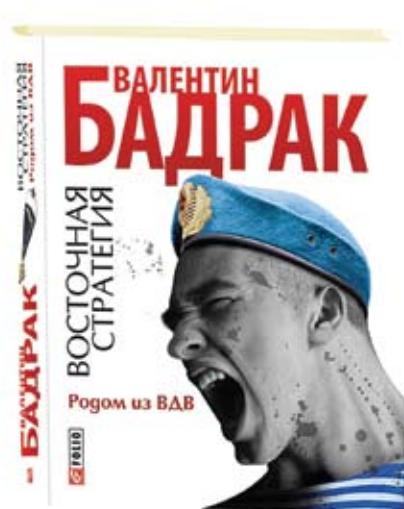
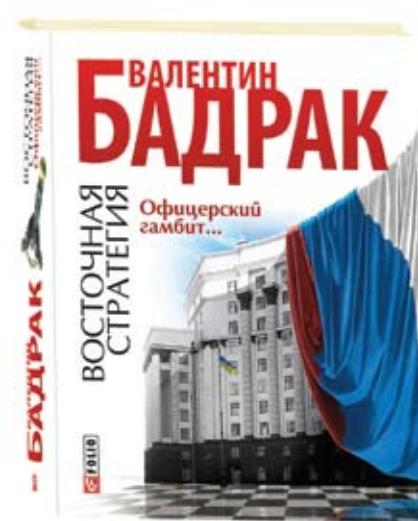
Рассмотрим одну из практических методик гений-терапии.

СОЗДАНИЕ КОНЦЕНТРИРОВАННОГО ВИРТУАЛЬНОГО РЯДА ВЫДАЮЩИХСЯ ЛИЧНОСТЕЙ.

Главное требование к ряду – соответствие вашим задачам. Главный принцип – максимальное приближение к образу мышления избранных личностей. Этот принцип достигается путем постоянного использования материалов о данных личностях на любых носителях. Кинофильмы, фотоматериалы, высказывания героев, анализ их жизненных стратегий и отдельных поступков – все это имеет прямое отношение к решению поставленной задачи.

Как именно это применять? Рассмотрим методику на иллюстрациях из различных видов человеческой деятельности.

Для создания добротного концентрированного ряда подойдут 5-10 личностей. Причем, вовсе не обязательно, чтобы они были полководцами или маршалами. В качестве примера можно использовать такой короткий ряд: Гай Юлий Цезарь, Алексей Брусилов, Георгий Жуков, Роберт Фалкон Скотт, Джон Эдгар Гувер. Если мы, внимательно глядываясь в портреты (портреты

некоторых, самых близких по «содержанию», личностей можно иметь под рукой – в кабинете, на рабочем столе, в блокноте), будем сопоставлять их способ поиска идей и реализации задач, то поймем, что эти принципы мы можем активно ежедневно использовать в своей жизни. Нам важно также пользоваться высказываниями, изложенными письменно или однажды высказанными устно, чтобы лучше понять их образ мышления. А также анализировать поступки, поведенческие реакции на те

карьере, в любом виде деятельности.

Предлагаю обратить внимание на то, что все они жили «в собственном моменте», то есть максимально эффективно намеревались решить именно ту задачу, которая возникала в каждый, конкретный момент времени. Как бы мала эта задача ни казалась. Попав в Галлию, Цезарь ежедневно муштровал свои легионы, и отрывание траншей и валов вокруг лагеря, казалось бы, не имело никакого отношения к походу на Рим. Как и создание инженерных

ВЫХОДИТ, ЧТО ГЛАВНОЕ В ПРИМЕНЕНИИ ГЕНИЙ-ТЕРАПИИ – ЧЕТКО ОПРЕДЕЛИТЬ СВОЮ КОНЕЧНУЮ ЦЕЛЬ. ОТ ЭТОГО БУДЕТ ЗАВИСЕТЬ, КАКОЙ ИМЕННО РЯД ОБРАЗОВ ИСПОЛЬЗОВАТЬ

или иные ключевые позиции.

Все предложенные личности многосторонни и исполняли совершенно различные жизненные задачи. В список намеренно включены капитан Скотт, погибший во время покорения Южного полюса, и гражданский руководитель ФБР Гувер, обладающий многими необходимыми качествами военного менеджера. Однако есть общие черты. Например, системность в реализации стратегии, детальная проработка и мысленное представление (визуализация) решаемых задач, непреклонная воля, личная отвага. Попробуем зафиксировать одно из качеств и «проработать» его. Возьмем, например, непрестанное размышление над своими задачами и визуальное представление их, – то, что мы обычно называем сосредоточенностью. Без этого качества невозможно добиться высоких результатов в любой

заграждений, которые и сегодня не кажутся примитивными. Но именно эти навыки легионеров не раз спасали жизнь полководцу и войску за десятилетие войны с галлами. И позволяли сражаться в соотношении численности 1 к 10. А когда возник ключевой момент, Цезарь не бросился опрометью воевать, а несколько дней раздумывал, мысленно проигрывая все в мельчайших деталях. Брусилов, став начальником Петербургской офицерской кавалерийской школы, непрестанно создавал новые задачи, заботился в сложности игр, – то есть, размышляя над моделями военных операций. Что в решающую минуту позволило сформировать новый, неожиданный подход к ведению военной операции (знаменитый Брусиловский прорыв, заключающийся в одновременном наступлении всех армий). Жукова порой упрекают в том, что он не

проводил ни одной военной операции, не имея существенного перевеса в живой силе, всестороннем обеспечении войск. Но в этом, возможно, и проявился его своеобразный талант – продумывать в деталях, проигрывать в воображении, как и куда должны быть сконцентрированы войска. Не менее любопытна фигура английского офицера Роберта Скотта, который продемонстрировал лучшие качества не на войне, а в ходе мирных, бескровных, но не менее драматических сражений. Будучи привлеченным к организации официальный британских экспедиций в Антарктику, Скотт проявил феноменальную сосредоточенность на выполнении одной задачи государственного масштаба. А, несмотря на то, что опытный норвежский полярник, поступив едва ли порядочно, выиграл первенство, ничуть не умаляет величия группы английских офицеров, погибших во время возвращения с полюса. Уникальность же самого начальника экспедиции, что он фиксировал каждый момент, каждую индивидуальную трагедию, создав живой памятник образу английского офицера. Не менее любопытен образ Джона Эдгара Гувера, который возглавил американское Бюро расследований (в 1935 году переиме-

нованное в ФБР) в возрасте 29 лет, и руководил секретным ведомством беспрецедентный срок – 37 лет. И проявил при этом совершенно фантастические организаторские способности, внедряя небывалые по масштабу и креативности идеи. Например, работая еще в разведке министерства юстиции, Гувер в рекордно короткое время создал картотеку подозрительных лиц на 150 тыс. чел., а через несколько лет довел ее до гигантских для того времени размеров – 450 тыс. чел. Когда же он встал у штурвала ФБР, то за несколько лет создал исполинскую сеть из 5 тыс. высокопрофессиональных агентов (а вместо первоначальных 650 сотрудников ко времени 2-й мировой войны у него уже работало 13 тыс. преданных профессионалов).

Упомянутые люди, разумеется, не исключительно белоснежные герои и милые люди, у каждого свои слабости и недостатки. Но, подходы к решению важных задач у них весьма схожи. Оттого все перечисленное – не просто данные, если мы концентрируем на них внимание, раздумываем над способами организации собственной работы в соответствии с ожидаемыми целями. Нам не хватает воли? Им тоже

не хватало, но они, в итоге, собирали ее в кулак. Нас сковывает страх, но и эти герои были подвержены таким же ощущениям, и мы находим подтверждения, как они преодолевали свои комплексы.

Главная же наша задача – научиться, заглядывая в глаза портрету выдающегося человека, проникать в его душу и напитываться его энергией, его волей к победе. При желании можно оформить специальную карту – на листе бумаги величиной с развернутую газету следует наклеить портреты избранных (каждый выбирает своих героев) выдающихся людей, и возле каждого портрета написать лучшие поступки, запомнившиеся высказывания, а также качества личности, которые хочется достичь. Если такая карта будет на виду, и глаза будут часто «натыкаться» на нее, видеть и порой выхватывать для подпитки сознания одну – две фразы, можно многое изменить в своей собственной судьбе.

Методика состоит не просто в обдумывании действий выдающихся личностей, но в намеренной концентрации внимания на их отдельных приемах и целостной стратегии. Высшим уровнем этого можно считать постижение медитативных практик и визуализаций, то есть, моделирования деятельности образа с учетом применения определенных приемов в своей собственной жизни. Важно подчеркнуть: копировать гения нельзя ни в коем случае! Нужно понять его образ мышления и применить к своей конкретной жизненной ситуации.

И, кстати, общая небезинтересная деталь: все упомянутые выше личности имели своих собственных героев. А значит, определенно применяли гений-терапию.

Кстати, это лишь одна из методик. В неустанной практике гений-терапии можно развить и применять ряд других. Например, осознанное формирование успешного окружения и искусственное создание заданных «встреч» с известными в этой области людьми. Или проработка книг по тематике развития личности, посещение специальных семинаров и тренингов, выработка определенных качеств в туристических походах или горных восхождениях. На конец, письменное оформление своей жизненной миссии.

Валентин БАДРАК,
писатель, автор методики саморазвития
«гений-терапии»

ПУТЬ К ЗДОРОВОМУ ОБРАЗУ ЖИЗНИ

Всеукраинская ассоциация «Кадетское содружество» обеспечила участие лицеистов Киевского военного лицея имени И. Богуна в открытой тренировке, которую проводил чемпион мира по смешанным единоборствам, неоднократный победитель по профессиональным боям версии «PRIDE» Роман Зенцов.

Роман Зенцов – профессиональный борец, боксер, доказавший за свою, еще, возможно, неоконченную карьеру, свое умение и профессионализм. Страгегию его поединков всегда отличало стремление к совершенству, тщательная подготовка к бою, нестандартные тактические решения. В настоящее время он входит в десятку самых значимых тяжеловесов мира. Его спортивный путь был очень сложным. Роман знал как сладость успеха, так и горечь поражений. Череда травм не дала ему возможность полностью раскрыть свой талант бойца. Он добился многоного, и его дорога к славе была терниста.

Помимо занятий профессиональным спортом Роман активно участвует в общественной жизни: он снимался в некоторых телевизионных проектах и даже сыграл небольшую роль в кино.

В настоящее время Роман популяризирует среди молодежи здоровый образ жизни.

ВІЗИТ ЛІЦЕЇСТІВ ДО ВІЙСЬКОВОЇ АКАДЕМІЇ В ОДЕСІ

Своєрідним «Днем відкритих дверей» став візит вихованців Сумського державного ліцею-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою «Кадетський корпус імені І. Г. Харитоненка» до Військової академії в Одесі.

Гости ознайомилися з історією навчального закладу, організацією навчального процесу, життям курсантів. Програма візиту також передбачала зустрічі з керівництвом академії, професорсько-викладацьким складом профільних кафедр, огляд навчально-матеріальної бази підрозділів, які здійснюють набір абитурієнтів у 2012 році. Офіцери розповіли ліцеїстам про спеціальності, яким сьогодні навчають в академії.

Ліцеїсти Сумщини мали нагоду ознайомитися з експозицією військово-історичного музею академії, відвідали академічний Храм Святих Рівноапостольних Кирила та Мефодія, а також взяли участь у висадці дерев у «Сквері курсантської пам'яті та звитяги» на території військового вузу.

На завершення зустрічі тимчасово виконуючий обов'язки начальника Військової академії генерал-майор Анатолій Сиротенко побажав ліцеїстам успіхів у навчанні, запросив їх до вступу в академію, а також вручив їм пам'ятні буклети та відеофільми про навчальний заклад.

– Навчання в академії – це шанс отримати якісну вищу освіту в поєднанні з престижною військовою професією, – підкреслив генерал-майор Анатолій Сиротенко.

ПОЗДРАВЛЯЕМ ФУТБОЛЬНУЮ КОМАНДУ КВЛ ИМЕНИ И. БОГУНА

В марте-має в Україні проводився масштабний футбольний турнір, приурочений к Євро-2012 – Національний кубок шкільного футбола Євро-2012. В турнірі прияли участь близько 300 тисяч дітей з 12 тисяч шкіл по всій Україні. Он почався 20 березня та завершився 12 травня фіналом на НСК Олімпійський. В турнірі запрещалось участь шкільників – учасників професійних футбольних секцій та колективів, то єсть соревновання – для юноші-футбольних любителів. Ізначально кожна школа сігнувала со своїми суперниками на районному етапі соревновань, після чого состоявся обласний чемпіонат.

Команда Київського военного лицея імені Івана Богуна стала победительницею районного етапа та прияла участь в фінальній часті «Національного кубка шкільного футбола Євро-2012» в Києві. Победивши 8 команд з общим результатом 43:1, команда лицея заняла перше місце в Києві. Фінальний матч команда провела на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського.

Кубок команди-победительниці вручал представитель Київської міської державної адміністрації та Президент футбольного клубу «Динамо» Ігор Суркіс.

Команда лицея отримала право участвовать в 1/16 фіналу, який проводився в м. Чернігові. Победивши команду Чернігівської області, команда лицея вийшла в 1/8 фіналу, де уступила команді Київської області.

Поздравляем футбольну команду Київського военного лицея імені І. Богуна, занявшу перше місце в фінальній часті «Національного кубка шкільного футбола Євро-2012» в Києві.

Ставка

на «Квітнику»

Для ствольной артиллерии ключевым условием сохранения своего места на поле боя является повышение точности стрельбы. Поэтому на разработку новых управляемых артиллерийских боеприпасов к уже существующим огневым платформам традиционно возлагаются особые надежды, а требования к высокоточному комплексу артвооружения – ужесточаются.

Лет тридцать назад основной движущей силой разработок была необходимость поражения движущихся бронированных целей. Сегодня, когда боевые действия ведутся в городских условиях или против асимметричного противника, использование управляемых артиллерийских снарядов должно не только обеспечить доставку смертоносного груза точно к цели, но и снизить так называемый «сопутствующий ущерб». Круг стран, в которых разрабатывают и серийно производят управляемые артснаряды, пока неширок, но имеет явную тенденцию к увеличению.

Украинские артиллеристы надеются на отечественных оружейников, которые создали управляемый высокоточный боеприпас под названием «Квітник». 152-мм осколочно-фугасный управляемый снаряд с лазерной полуактивной системой наведения «Квітник» разработан ГП «Научно-производственный комплекс «Прогресс» и Центральным конструкторским и проектно-технологическим бюро «Точность». Комплекс вооружения с управляемым артиллерийским боеприпасом (УАБ) «Квітник» предназначен для ведения

огня из артиллерийских систем – при подсветке целей с помощью луча лазерного целеуказателя- дальномера. В отличие от осколочно-фугасных снарядов, эффективных только при стрельбе по площадям, УАБ обеспечивает поражение целей с закрытых огневых позиций первым выстрелом без пристрелки. Производство «Квітника» возможно в двух вариантах: калибром 152 и 155 мм. Наведение снаряда осуществляется по комбинированному методу: инерциальное наведение на среднем участке траектории и лазерное полуактивное самонаведение на конечном участке траектории. Наведение снаряда обеспечивает преимущественное попадание в уязвимую верхнюю часть цели. Стандартными целями комплекса являются позиции ракетных пусковых установок, РСЗО, артиллерии; самоходные артиллерийские установки, танки, БМП, БТР, как неподвижные, так и движущиеся; блиндажи; мосты и переправы; десантные и транспортные корабли и катера. Максимальная дальность стрельбы УАБ ««Квітник»» из 152-мм гаубицы составляет 20 км. Вероятность прямого попадания 0,9.

Впервые «Квітник» был представлен на выставке вооружений IDEX в Абу-Даби в марте 2001 г. Руководство МО Украины с тех пор неоднократно заявляло, что новый УАБ будет принят на вооружение «в ближайшее время». Так, в 2009 г. с уверенностью утверждалось, что испытания находятся на завершающем этапе и что Минобороны намерено закупить по 200-300 единиц этих боеприпасов в год. А стоимость одного снаряда для родной армии должна была составить около 200 тыс. грн (об этом заявил директор департамента разработки и закупок вооружения и военной техники Минобороны Владимир Грек газете «Коммерсант-Украина», №203, 11 ноября 2008 г.). Но пока «Квітник» не лег в штатную боекладку украинских артподразделений. В 2012 г. было заявлено: «Боеприпасы выведены на этап государственных испытаний, во время стрельбы они демонстрируют прекрасный результат, когда на дальности в 18 км наш 152-мм снаряд попадает в цель размером 20x20 см. Со следующего года мы планируем серийную закупку и их поставку в Сухопутные войска. Это значительно повысит эффективность организации систем огневого поражения. Например, для подавления батареи противника на дальности 12 км вместо 400 осколочно-фугасных снарядов понадобится всего 4

управляемых» (об этом заявил директор департамента разработки и закупок вооружения и военной техники Минобороны Андрей Артюшенко, брифинг в МОУ, 31 января 2012 г.).

Задержки с принятием УАБ «Квітник» на вооружение ВС Украины, в частности, объясняются тем, что для проведения полного цикла испытаний нужно провести отстрел серии из нескольких десятков этих оружейных новинок. Но из-за кущего оборонного бюджета про-

финансирувати изготовление необходимой для испытаний партии военные и промышленность в полном объеме не могут. В поисках зарубежного заказчика «Квітник» активно демонстрируется украинскими спецэкспортерами на международных выставках вооружений. Но там с каждым годом продавцам с высокоточным товаром становится все теснее.

Сергей ЗГУРЕЦ,
автор серии книг «Оружие Украины»

Комплекс вооружения с управляемым артиллерийским боеприпасом (УАБ) «Квітник» обеспечивает поражение целей с закрытыми огневыми позициями первым выстрелом без пристрелки. Стандартными целями комплекса являются: позиции ракетных пусковых установок, РСЗО, артиллерии; самоходные артиллерийские установки, танки, БМП, БТР, как неподвижные, так и движущиеся; блиндажи, мосты и переправы; десантные и транспортные корабли и катера.

Производство УАБ возможно в двух вариантах: калибром 152 мм и 155 мм. УАБ может применяться для стрельбы из 152-мм буксируемых гаубиц Д-20, самоходных гаубиц 2С3 «Акация», 2С19 «Мста-С» или из зарубежных артсистем калибра 155-мм: гаубиц M190 A2/A6 (США), G6 (ЮАР), FH77B (Швеция), TRF1 (Франция). Максимальная дальность стрельбы УАБ «Квітник» из 152-мм гаубицы составляет 20 км. Вероятность прямого попадания 0,9.

ПРИЦЕЛЬНЫЙ КОМПЛЕКС

Включает установленный на треноге лазерный целеуказатель-дальномер с встроенным приемником спутниковой навигации, прибор синхронизации с терминалом радиосвязи и передачи данных. Максимальная дальность подсвета ЛЦД неподвижной цели – до 7 км, движущейся цели типа «танк» – до 5 км.

ПОРЯДОК ДЕЙСТВИЙ

- 1 Корректировщик с лазерным целеуказателем-дальномером (ЛЦД), радиостанцией и прибором синхронизации на позиции. При помощи ЛЦД и необходимых таблиц он рассчитывает установки для стрельбы по выбранной цели и по радиостанции передает данные на огневую позицию. Например, на самоходную 152-мм гаубицу «Мста-С».
- 2 Заряжающий перед выстрелом вручную активирует механизмы УАБ для определения режима полета и работы его взрывателя («быстрый» или отложенный взрыв), выставляет частоту лазерного излучения (до 30 положений), одинаковую с частотой ЛЦД – чтобы снаряд шел именно на выбранную корректировщиком цель. Одновременно с выстрелом по радиоканалу на ЛЦД передается кодированный сигнал (для этого и нужен был прибор синхронизации), и ЛЦД начинает отсчет времени до включения режима «подсвет цели». Ждать придется довольно долго. Если, например, «Мста-С» стреляет с предельной дальности в 20 км, то снаряд будет лететь больше минуты.
- 3 За 5-12 секунд до подлета ЛЦД начинает подсвечивать цель. С началом «подсветки» корректировщик сразу демаскирует себя. Поэтому работа корректировщика – тяжелая и крайне опасная. Для прикрытия и сопровождения корректировщика – наиболее важного и дорогостоящего компонента высокоточной системы, как правило, выделяется группа спецназа.

Калибр	152
	155
Длина снаряда, мм	1200
Масса снаряда, кг	48
Масса взрывчатого вещества в БЧ, кг	8

СТОРИНКИ ЗЕМНОЇ СКОРБОТИ

Всеукраїнська асоціація «Кадетська співдружність» та БО «Фонд відродження кадетських корпусів в Україні» надає допомогу випускнику Воронізького СВУ 1951 року Фрідріху Золотковському в виданні його збірки віршів «Я пам'ятаю Голокост».

Фрідріх Золотковський – один з тих, хто покинув своє колишнє місце проживання та взяв із собою головне – почуття причетності до власного коріння. І це почуття служить йому підґрунтам для роздумів, що виражені в його віршах.

Він давно і багато пише, тому що не може не писати. І його рядки, часом нерівні, нескладні, які він переписує, переробляє, виправлює, так беруть за душу, що, здається, відчуваєш, як сильно і гаряче б'ється його серце, готове допомогти, захистити, кинутися в бій проти темних сил. У його віршах відбиваються і гірка пам'ять порушеного війною дитинства, і біль від utrati bлизьких, і захват від добрих проявів життя.

Осobliva tema його віршів – Голокост та антисемітизм, що дотепер присутній у нашому суспільстві. «І чому, Боже, наша вдача – То ненависть, то смерть і біль?» – питає поет («Дорога смерті»). І це не риторичне питання. Гнівно засуджуючи убивців і їхніх прибічників, він розкриває одну з причин людиноненависництва:

«І лиш за те ведуть вони на страту нас,
Що кров у нас, як в них, та ми – євреї...» («Спогад про Бабин Яр»). Цю тему він розкриває в різних аспектах, їй присвячені як окремі вірші, так і цикли. Їх він читає у великих і малих аудиторіях, не дозволяє забути про криваве минуле свого народу, закликає до протидії.

Прочитайте його вірші, перейміться його почуттями, станьте поруч із ним. І це буде для нього найбільшою нагородою.

ЗГАДУЮЧІ ТІ ДНІ

Україно моя! Мати рідна!
Не забути горнило війни,
Коли, ставши уже на коліна,
Піднялись і перемогли!

Діти ми твої, різної крові,
У війні цій фашистській чужій
Всі ми гинули, скніли в неволі,
Ta усе ж піднялися у бій!

Бабин Яр, ця сторінка кривава,
Відлік жертвами розпочала!
І вони проростають крізь трави,
В нашій пам'яті їхні діла.

Гірко тужимо в нашій країні,
І за межами, і здаля.
І, згадавши ті дні, скажемо нині:
Хай не знаміме горя Земля!

Березень 2011, Київ

ДІТИ ВІЙНИ

У мене серце сходить сумом,
Думки в сум'ятті, ніби море.
Як дати спокій гнівним думам,
Коли зминає душу горе?..

Дізnavся я, що в цьому краї
І діти скніли таборами,
Страждань дорослих зазнавали,
Тужними плакали слізами.

Та чи могли вони, хто правий,
Хто винуватий, зрозуміти,
Коли, попри нелюдські карі
І смерть, вони були лиши діти?!

I кожна з души людських і зрячих
Чекає на любов і волю...

Ta плачуть діти, все ще плачуть,
Від зла, ненависті і болю...

20.04.1999 p. Hamburg

БАБИН ЯР. ПАМ'ЯТЬ

Сьогодні вкрився снігом Бабин Яр,
І замело незлічені могили.
Сто тисяч душ взивають там щосили,
Щоб світ не охопив війни угар.
Ростуть берези, де чинився ад,
Де тих нацистів сповнились погрози.
Дивлюсь на них і плачу... Мої слізози
Загиблих не повернуть вже назад.

Ta слізози ці не будуть марнотратні,
Вони, як мудрість, над душою владні:
Вони її печальний, вічний плід,
Нагадують прийдешнім поколінням
Майбутніх воїнів Молох із корінням
У своїм гніві знищить людський рід.

07.12.1985 г. Київ

Я ПАМ'ЯТАЮ

Ми вийшли. Бабця враз заголосила,
Мені закрила очі, як змогла:
Жорстоких, п'яніх поліціїв сила
На смерть моїх товарищів вела.
На площі недалеко біля школи
Вони помрутъ, і тільки лиши за те,
Що їх батьки – євреї. Пекло довкола.
І чорна смуга вбивств до нас іде.

Мучителі, що звали себе люди,
Вбивали!.. Ніби зграя лебедів
Кричала, те ридання було чути...
Хіба ж здригнувся хоч один з катів?
І вже знали: в гетто незабаром
Увірвутъся, немов вовки з лісів
Недолюдки, і нам нічним кошмаром
Озвутъся сурми їхніх голосів...

I в пам'яті моїй і досі слізозі,
Що затопили душі нам в той час.
I в них тоді самі громіли грози,
Ta не почувся Бога гнівний глас...

23.02. 2010

Винницька обл.

**ШАНОВНІ ДРУЗІ,
ХТО МАЄ МОЖЛИВІСТЬ НА-
ДАТИ ФІНАНСОВУ ДОПОМОГУ
В ВИДАННІ ЗБІРКИ ВІРШІВ
Ф. ЗОЛОТКОВСЬКОГО,
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО ЯЦІНИ В. І.
ЗА ТЕЛ.**

(067) 764-06-88.

**ВЛАДИМИР
ДМИТRENKO,
выпускник Киевского
суворовского
военного
училища 1971 года.**

В прошлом – офицер военной разведки, участник войны в Афганистане, специалист по анализу военной, политической и экономической информации. Изучение политического устройства, государственных систем, экономики различных государств различных времен стало аналоговой базой для разработанных им уникальных методов математического анализа политico-экономических ситуаций для прогнозирования событий в современном мире.

Помимо исследования событий новой и новейшей истории государств он более 25 лет исследовал труды древних авторов, данные археологии, нумизматики и эпиграфики, касающиеся жизни Древнего Рима. Его перу принадлежат книги «Властилии Рима. Время правления Октавиана Августа и династии Юлиев-Клавдьев» (на русском языке), «Октавіан Август. Народження Римської імперії», «Імператори Тіберій, Калігула і Клавдій. Римська імперія після Октавіана Августа», «Імператор Нерон. У вири інтриг» (на украинском языке). Его книга «Розвідка та інші таємні служби Стародавнього Риму і його супротивників» (на русском и украинском языках) востребованы в США, Канаде и других странах.

Перу Владимира Дмитренко также принадлежат многие статьи и стихотворения: «Любовь Чингисхана. Фрагмент романа «Солнышко», «Украинская политическая реклама. Политтехнологии, где вы?», «Куди идемо?», «Повторение времен. Размышления Спиона», «Поздняя осень. Последняя встреча», «Афганистан, ты боль от наших ран» и многие другие.

**ЭДУАРД ВСЕВОЛОДОВИЧ БЕЛЯЕВ,
выпускник Киевского суворовского
военного училища 1964 года.**

Окончил Киевское высшее общевойсковое командное училище, военный факультет журналистики Львовского высшего военно-политического училища, редакторское отделение Военно-политической академии в Москве. Служил на командных должностях и в редакциях военных газет: корреспондент, начальник отдела, ответственный секретарь.

Писатель, журналист, участник боевых действий в Афганистане. Собрал разрозненные воспоминания участников ставшей уже далекой афганской войны. Пропустив эту боль через свое сердце, призывает нас не забывать оставшихся навечно лежать в

Предлагаем читателям стихотворные фрагменты из романа «Солнышко».

Мы брали дворцы и чужие казармы.
Стреляя в ответ, крася кровью ступени,
валились на пол чужие солдаты...
И наши... Но разве они виноваты?..

«Привозная вода. Весь в грязи туалет.
Днем жара, ночью холод, перловка в обед.
Нас со мною в палатке шестнадцать парней,
только койки четыре – на досках верней.
Только доски не всем – трое так, на земле.
Глина тоже постель, если кинешь шинель,
Ничего, что буржуйка дымит все сильней
Ты её погаси, к другу боком прижмись,
Вот и стало теплей...»

«Мы сидим с ним вдвое... Он немного раскис.
Нет! Не так он смотрел с края пропасти вниз!
Он для многих был там, нет, не просто комбат!
Был солдату отец, офицеру был брат.

Да не всех уберег... Хоть и не виноват,
едкий дым жжёт глаза – БТРы горят.
Обелиск... Под звездой лейтенантский портрет
В дневнике фотографии много уж лет...

Сам был ранен не раз. И не ради наград
рвался вновь он сквозь цепь госпитальных палат.
Не прикроишь в бою всех «зеленых» парней!
Нет!.. Но знает, что с ним они были б целей!

Он не так бы смотрел с края пропасти вниз!
«Гден к нестроевой» – выписной этиклиз...
Искорежена кисть... Пусть не сильно болит,
командиром не быть – вот в душе и щемит...

Так же как после боя, задумчивый взгляд.
В глубине его глаз БТРы горят...»

«Не написано, за что оборвался взгляд.
Отстрелял три раза вверх прибывший наряд.
Что теперь судить, рядит: «Был ли он герой?»
Козырни ему своей правой рукой».

чужой земле и тех, кому посчастливилось выжить, но пришлось идти дальше по жизни с исковерканной судьбой и искалеченной душой.

Автор книг «Тайные тропы бесславия», «Мусульманский батальон». 26 марта 2012 г вышла в свет книга «Тайна президентского дворца».

Его исследования подводят к выводу: штурм кабульского дворца Тадж-Бек в 1979 году и последовавшая за этим долгая и кровопролитная война радикально и необратимо изменили историю. Но детали той операции в полной мере не обнародованы до сих пор. О штурме нашим спецназом резиденции Амина в декабре 1979 года написано немало. Долгие годы на этих событиях лежала печать тайны, а под ней скрывались искалеченные человеческие судьбы и смерть, ярость и отчаяние, трусость и героизм, правда и ложь... Писатель, военный журналист Эдуард Беляев открывает малоизвестные страницы тех драматических событий.

Ліцеїсти Київського військового ліцею імені Івана Богуна з 27 травня по 3 червня провели польовий вихід, що проходив на базі 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України, розташованому на Чернігівщині.

П ротягом тижня «богунці» в польових умовах займалися інженерною, топографічною й тактичною підготовкою. Ліцеїсти вчилися обладнувати окопи, оборонятися та наступати, працювати у складі екіпажів бойових машин піхоти тощо.

Начальник Київського військового ліцею імені Івана Богуна полковник Данило Романенко підкреслив важливість проведення зі своїми підлеглими заняття у полі.

– Останніми роками в нашому навчальному закладі спостерігається тенденція щодо збільшення кількості випускників, які бажають вступати до військових вузів. На-приклад, цього року стати в майбутньому офіцерами висловили бажання більше 80 відсотків випускників ліцею, – наголосив він.

За словами начальника ліцею, завдяки співпраці керівництва військового ліцею з командуванням частин Київського гарнізону з'явилася можливість проведення з ліцеїстами практичних занять у військових частинах. Під час тижневого польового виходу в «Десні» юнаки виконали практичні вправи стрільб зі стрілецької зброї, дізналися багато цікавого про на-

вчальній центр Сухопутних військ, ознайомились зі зразками техніки та озброєння цього виду Збройних Сил.

Варто зазначити, що командування 169-го навчально-го центру організувало для київських ліцеїстів екскурсію військовими частинами та зустріч з військовослужбовцями. Загалом керівний склад навчального центру доклав максимум зусиль, щоб практичні заняття для «богунців» були цікавими та ефективними. ■■■

**Яков Петрович Кульев
(25 июля (6 августа) 1764 - 20 июля (1 августа) 1812)**

Образцовый начальник авангарда и арьергарда

Яков Петрович Кульев родился 6 августа 1764 года в Люцине, в семье поручика Каргопольского карабинерского полка.

достиг реки Пасарга и, видя на другом берегу ретирующийся французский обоз, нашел брод при деревне Могестант, перешел реку, настиг транспорт раненых, которым крикнул «Не бойтесь, больным русских бояться нечего», захватил обоз, состоящий из мортиры и 40 патронных ящиков. Французы выслали 3 эскадрона отбить обоз, но Кульев рассеял французские эскадроны и ушел за Пасаргу. За этот бой Кульев получил орден Святого равноапостольного князя Владимира 4-й степени с бантами.

При переправе через реку Алле гродненские гусары прикрывали отход русских войск. За храбрость, проявленную во Фридланском сражении Кульев был награжден орденом Св. Анны 2-й степени.

28 июня 1807 г., после заключения Тильзитского мира, Кульев с полком ушли из под Тильзита и простояли в Витебске до конца 1807 г.

20 декабря 1807 г. полк прибыл в Петербург для участия в русско-шведской войне.

20 марта 1808 г. Кульев награжден золотой саблей с надписью «За храбрость» за авангардные бои под деревней Зюндби во время преследования графа Клингспорта.

Вновь отличился 4 апреля 1808 г. в битве под Пихайоки и 6 апреля 1808 г. под Сикайоки. За это 26 апреля 1808 г. произведен в полковники.

Вновь отличился 29 июня 1808 г. под Перхо, 19 августа под деревней Сарвики и 20 августа под Купритики, за что представлен к чину генерал-майору.

За дела под деревней Салми и за сражение под Оровайсом, а также за взятие г. Нюкарлью (21 марта 1808 года) награжден орденом Св. Великомученика и Победоносца Георгия 3 класса.

С 12 декабря 1808 г. — генерал-майор.

По заключении в сентябре 1809 г. мира со Швецией командовал Белорусским гусарским полком и авангардом Молдавской армии. 5 марта 1810 года переправился через Дунай, участвовал 23 мая в боях при блокаде и сдаче крепости Силистии.

11 и 12 июня под г. Шумлою сбил неприятеля с высот и занял их. Затем двумя полками гусар атаковал турецкую кавалерию (6 тыс.

всадников, предводительствуемых Великим Визирем), рассеял её, выручив, между прочим, окруженный турками отряд сибирских grenadier.

23 июня 1810 г. отбил вылазку турок на наш правый фланг. 16 и 26 августа, в сражении при деревне Батане и при планировании неприятеля командовал пехотой и кавалерией, за что Всемилостивейше награжден золотой саблей, украшенной алмазами.

В январе 1811 г. вернулся в Гродненский гусарский полк, став его командиром.

В 1812 г. в составе корпуса графа Витгенштейна участвовал в боях по защите от неприятеля дороги на Петербург. В первые же дни он 8 часов защищал Вилькомир, позволив главным силам отойти и отступить, скжегши мост.

2 июля 1812 г. переправился с двумя полками и артиллерийской ротой через Двину, чтобы произвести разведку, застал врасплох два французских полка, разбил их, оставил до 300 французов ранеными и убитыми, 200 из них пленил, среди прочих генерала де Сен-Женье.

13 июля вновь рассеял несколько французских отрядов, взяв в плен 432 человека. 19 июля в Клястицком бою взял 900 пленных французов и весь обоз маршала Удино, затем, преследуя неприятеля, переправился через Дриссу.

22 июля 1812 г. у деревни Клястицы в бою с контратакующими французами при ретираде был смертельно ранен ядром в момент, когда стоя у пушки командовал артиллеристами, прикрывающими отход русских войск.

Кульев считался образцовым начальником авангарда и арьергарда. Близко знакомый с Кульевым Денис Давыдов упоминал в своих мемуарах, что, якобы, Наполеон, узнав о гибели Кульева, писал Жозефине: «Вчера убит Кульев, лучший русский офицер кавалерии».

Строгий к себе и к подчиненным, Яков Кульев был любим солдатами за отеческую заботу о них. Был почитателем Суворова, под началом которого некогда служил, что наложило на него сильный отпечаток. Приняв решение, он действовал быстро, просто и решительно. ■■■

Александр Самойлович Фigner (2 (13) октября 1787 - 1 (12) октября 1813)

«Фанатичен в храбости и в патриотизме»

Александр Самойлович Фigner родился 2 (13) октября 1787 г. С детства получив хорошее домашнее образование, потом учился во 2-м кадетском корпусе. Курс военных наук давался ему легко, но особенно преуспел Александр в изучении иностранных языков. Выпущен он был из кадетского корпуса подпоручиком в полевую артиллерию в 1805 г.

В первые же годы службы быстро выдвинулся как распорядительный, отважный и энергичный офицер. «Презренность ко всякой опасности и беспримерная отважность показывали в нем всегдашнюю неустрешимость и присутствие духа», – писал о Фignerе один из сослуживцев.

За очень смелую рекогносцировку турецкой крепости Рушук в 1810 г. молодой офицер был награжден орденом св. Георгия 4-й степени.

В 1812 г. в бою при Лубине артиллерийская рота Александра Фignerя отбила натиск французской пехоты на позициях за рекой Строганая. В приказе М. И. Кутузова по армии по этому поводу сказано: «...Артиллерию штабс-капитан Фigner за отличную храбрость в сражении 7 августа, где, будучи со стрелками, взял в плен неприятельского капитана, производится по высочайше данной мне власти в капитаны...».

Вскоре по выходе русской армии из Москвы А. С. Фigner обратился к начальнику штаба армии генералу А. П. Ермолову за разрешением отправиться в Москву, собрать сведения о состоянии французской армии и при возможности убить Наполеона. Ермолов немедленно отправился с ним в штаб Кутузова. Главнокомандующий удовлетворил ходатайство Ермолова и разрешил Фignerу направиться в Москву, занятую неприятелем. Переодевшись в крестьянское платье, Александр Самойлович пешком пробрался в Москву и составил из жителей города небольшой отряд. Днем в крестьянской одежде бродил по городу, втираясь в пьяные толпы неприятельских солдат, вслушиваясь в их разговоры. После дневной разведки возвращался в свой отряд и ночью совершил смелые нападения на бесчинствующую в Москве шайку грабителей-французов.

Во второй половине сентября отважный партизан, решив вернуться к своим, достал себе французский билет как хлебопашец из

Вязьмы. Небольшим французским отрядом, идущим из Можайска, он был взят в проводники и целый день следовал с ним. С ночлега Фigner бежал и пробрался в свой отряд, находившийся неподалеку в лесу. Внезапно напав на французов, он почти без сопротивления пленил неприятеля, в том числе и полковника из Ганновера.

По прибытии в Тарутинский лагерь А. С. Фigner подробно доложил о своих действиях М. И. Кутузову. По свидетельству А. П. Ермолова, «князь Кутузов был весьма доволен первыми успехами партизанских его действий, нашел полезным умножить число партизан и вторым после Фignerя назначен гвардейской конной артиллерии капитан Сеславин...».

После сделанного доклада М. И. Кутузов разрешил Фignerу сформировать по своему усмотрению особый отряд. С 26 сентября такой отряд численностью около 800 человек, состоящий из ахтырских гусар, улан, харьковских драгун и казаков, становится грозой для французов, двигавшихся по дороге между Можайском и Москвой. В течение 28 и 29 сентября он пленил четырех офицеров и 200 рядовых. Уже 1 октября 1812 г. М. И. Кутузов в своем рапорте Александру I отмечает успешные действия партизанских отрядов на коммуникациях противника: «Ахтырского гусарского полка подполковник Давыдов, гвардейской артиллерии капитан Сеславин и артиллерии капитан Фigner наилучше отличились своею предприимчивостью и успехами... Осмеливаюсь... представить подполковника Давыдова и гвардии капитана Сеславина произвест в полковники, а артиллерии капитана Фignerя в подполковники...».

Верный избранной тактике, днем А. С. Фigner прятал свой отряд в лесной чащбе, а сам занимался разведкой. Переодевшись в форму французского офицера, он проникал в расположение неприятеля и высматривал все, что ему было нужно. В этом ему, безусловно, помогало блестящее знание французского и итальянского языков. Как только наступал вечер, партизаны Фignerя, как снег на голову,

обрушивались на неприятеля там, где их нападение было особенно неожиданным.

Вместе с Д. В. Давыдовым, А. Н. Сеславиным и кавалерией графа Орлова Денисова А. С. Фigner принудил неприятельскую бригаду генерала Ожера сложить оружие у Ляхова. За успешные действия в ноябре 1812 г. А. С. Фigner произведен был в полковники. Слава и известность его росли день ото дня.

В 1813 г., во время осады Данцига, Фigner проник в крепость под видом итальянца и пытался возмутить жителей против французов, но был схвачен и посажен в тюрьму. Выпущенный оттуда за недостатком улик, он успел до такой степени вкрасться в доверие коменданта крепости, генерала Раппа, что тот послал его к Наполеону с важными депешами, которые, конечно, попали в русскую главную квартиру.

Осенью 1813 г. А. С. Фigner со своим небольшим отрядом, находясь на территории Саксонии, переправился через Эльбу у города Дессау. Не успел он пройти около километра от берега, как навстречу ему показался большой отряд неприятельской конницы. Отряд Фignerя потеряв много людей, принужден был отступить к реке и пытался переправиться на другой берег. Лошадь Фignerя уже вывела его на противоположный берег, когда один из гусар, выбившись из сил, схватился за лошадь своего командира. А. С. Фigner пытался спасти подчиненного, но оба они, обесцлененные, пошли ко дну.

Так 1 октября 1813 г. погиб Александр Самойлович Фigner, один из самых отважных русских воинов Отечественной войны 1812 г.

Фigner принадлежал к числу героев, ставших при жизни легендой. Начав Отечественную войну командиром артиллериейской роты в 1-й Западной армии, он участвовал в обороне Смоленска, а позднее – в Бородинском сражении. Наполеон объявил за его голову высокую награду. «Фанатик в храбрости и патриотизме» – такую характеристику дал Фignerу Кутузов. Так 26-летний герой навсегда вписал свое имя в летопись войны 1812 года. ■■■

Кадетский музей

Погоны императорских российских корпусов

РЕДКОЛЛЕГИЯ:

Яцына В. И., Сазонов Р. Ю., Чеповой В. В., Солодкий Р. В.

НАБЛЮДАТЕЛЬНЫЙ СОВЕТ:

Марченко А., Смушков Е., Шмычков В., А. Кундышевич

Ответственный редактор: А. Степанов.

Дизайн и верстка: А. Антоненко.

При подготовке номера использованы
фотоработы В. Швеца и А. Козаченко.

Тираж – 200

Ассоциация «Кадетское содружество»:
01014, г. Киев, бульвар Леси Украинки, 25.

Тел.: (044) 353-94-55

<http://cadet.org.ua>, e-mail: ksvu@ksvu.kiev.ua

Фонд возрождения кадетских корпусов

в Украине

03680, г. Киев, ул. Красноармейская, 72, 1 подъезд.

Тел.: (044) 207-42-70

<http://www.fvkk.in.ua>, e-mail: info@fvkk.in.ua

Острозький ліцей

Наши партнеры:

«ГРОМАДЯНСЬКИЙ КОРПУС»
<http://gkorpus.org/>

 Advex
advertising agency

 МТС
MULTIMODAL
TRANSPORT COMPANY LTD